

Poradnia psychologiczno-pedagogiczna (PPT) i nauczanie specjalne dla dorosłych

Jeśli masz prawo do nauczania dla dorosłych na poziomie podstawowym, możesz również mieć prawo do korzystania z nauczania specjalnego. Dla dorosłych kształcących się na poziomie podstawowym dostępne są dwie różne formy nauczania specjalnego.

Jeden rodzaj nauczania specjalnego przysługuje Ci wtedy, gdy nie masz dostatecznej korzyści z nauczania w obecnej formie, a oferta nauczania dla dorosłych nie może zostać w dostatecznym stopniu dostosowana do Twoich potrzeb.

Do drugiej formy nauczania specjalnego możesz mieć prawo wtedy, gdy potrzebujesz rozwoju lub podtrzymania podstawowych umiejętności. Taka sytuacja może pojawić się wówczas, gdy po ukończeniu nauczania na poziomie szkoły średniej nadal potrzebujesz edukacji, albo jeśli ulegniesz wypadkowi lub zachorujesz i będziesz potrzebować pomocy w codziennym funkcjonowaniu.

W przypadku obydwu rodzajów nauczania specjalnego gmina we współpracy z poradnią psychologiczno-pedagogiczną (PPT) musi ocenić sprawę i doradzić, co jest Ci potrzebne. PPT przeprowadza specjalistyczną ocenę (po norwesku: sakkyndig vurdering), sporządzając wskazujący, czy wymagasz specjalnej pomocy pedagogicznej. Gmina musi podjąć decyzję indywidualną (po norwesku: enkeltvedtak) stwierdzającą, czy masz prawo do specjalnej pomocy pedagogicznej, oraz opisać rodzaj pomocy. Zawsze możesz odwołać się od tej decyzji.

Czym jest PPT?

Poradnia psychologiczno-pedagogiczna (PPT) to instytucja państwowa, która udziela porad przedszkolom i szkołom w zakresie adaptacji dzieci, młodzieży i dorosłych ze specjalnymi potrzebami. PPT może nawiązywać współpracę interdyscyplinarną na szczeblu lokalnym, na przykład ze służbą zdrowia lub norweskimi służbami opieki nad dzieckiem (po norwesku: barneverntjenesten), oraz na szczeblu krajowym, na przykład z krajową służbą do spraw nauczania specjalnego (po norwesku: Statped). PPT ma obowiązek zachowania poufności.

Czego mogę oczekiwać od gminy?

Gmina ma za zadanie:

- zadbać o zapewnienie tego, co najlepsze dla Ciebie,
- przed podjęciem decyzji w sprawie dotyczącej Ciebie wysłuchać Twojej opinii,
- przeprowadzić z Tobą rozmowę i wykonać niezbędne badania,

- ocenić, czy potrzebujesz nauczania specjalnego,
- zwrócić się do poradni psychologiczno-pedagogicznej o wydanie specjalistycznej opinii, jeśli o to poprosisz lub jeśli placówka nauczania dla dorosłych uzna, że potrzebujesz nauczania specjalnego,
- podjąć decyzję indywidualną stwierdzającą, czy przysługuje Ci nauczanie specjalne i co powinno się na nie składać,
- sporządzić indywidualny plan nauczania (IOP),
- zapewnić nauczanie specjalne w sposób opisany w decyzji indywidualnej oraz w indywidualnym planie nauczania (IOP),
- raz w roku sporządzić pisemny raport na temat przyznanego nauczania specjalnego i Twojego rozwoju,
- poinformować Cię o tym, co oznacza ocenianie z wystawieniem ocen i bez, zanim podejmiesz decyzję.

Co mogę zrobić?

Ty jako osoba, której przyznano prawo do nauczania podstawowego dla dorosłych:

- możesz oczekiwać, że jednostka nauczania dla dorosłych zbada, czy potrzebujesz nauczania specjalnego,
- możesz przed zwróceniem się do gminy porozmawiać o swoich obawach z poradnią psychologiczno-pedagogiczną i szkołą,
- powinieneś zostać zaangażowany w działania i poproszony o wyrażenie zgody, zanim gmina zwróci się do poradni o przeprowadzenie badania i dokonanie oceny,
- powinieneś zostać zaangażowany w działania i poproszony o wyrażenie zgody, zanim gmina podejmie decyzję, że przysługuje Ci nauczanie specjalne,
- raz w roku otrzymasz pisemny raport na temat przebiegu przyznanego Ci nauczania specjalnego wraz z oceną swojego rozwoju,
- możesz złożyć odwołanie, jeśli nauczanie specjalne nie zostanie Ci przyznane,
- możesz złożyć odwołanie od zakresu, sposobu realizacji lub organizacji nauczania specjalnego,
- możesz postanowić, czy chcesz zostać zwolniony z wystawienia ocen z przedmiotów, dla których przysługuje Ci nauczanie specjalne.

Jeśli masz przyznanego kuratora, ma on takie same prawa jak Ty.